

LIBRIS

Lover Awakened

J.R. Ward

Copyright © 2006 Jessica Bird

Toate drepturile rezervate, inclusiv dreptul

de a reproduce integral sau parțial textul în orice formă.

Această ediție a fost publicată prin aranjament cu Berkley,
un imprint al Penguin Publishing Group,
o divizie a Penguin Random House LLC.

Lira®

Lira și *Cărți romantice* sunt mărci înregistrate ale
Grupului Editorial Lira
tel.: 0374 82 66 35; 021 319 63 90; 031 425 16 19
e-mail: contact@lira.ro
www.lira.ro

Ne puteți vizita pe
www.lira.ro/lirabooks.ro

În umbra păcatului
J.R. Ward

Copyright © 2022 Grup Media Lira
pentru versiunea în limba română
Toate drepturile rezervate

Editor: Vidrașcu și fiii
Redactor: Daniela Nae
Corector: Emilia Achim
Copertă: Mariana Manolache
Tehnoredactare și prepress: Ioana Cristea

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
WARD, J.R.

În umbra păcatului / J.R. Ward
trad. din lb. engleză: Oana Barbu - București: Lira, 2022

ISBN 978-606-33-9409-6

I. Barbu, Oana (trad.)

821.111

We know
books

J.R. WARD

În umbra păcatului

Traducere din limba engleză
Oana Barbu

LITERA
București

capitolul 1

- Fir-ar să fie, Zsadist! Nu sări...

Vocea lui Phury abia dacă se auzea peste zgomotul accidentului de mașină din fața lor. Și nici nu îl împiedică pe geamănul său să sară din Escalade în timp ce obiectul ăla mergea cu 80 de kilometri pe oră.

- V, a ieșit! 1-80 pentru noi!

Umărul lui Phury se izbi de geam în timp ce Vishous trimitea SUV-ul într-un derapaj controlat. Farurile luminară în jur și-l surprinseră pe Z rostogolindu-se pe asfaltul acoperit de zăpadă într-o minge. O fracțiune de secundă mai târziu, sări în picioare și o luă la fugă, țintind spre sedanul aburit și sfărâmat, care acum avea un brad pe post de ornament pe capotă.

Phury rămase cu ochii pe geamănul său și se întinse după centura de siguranță. *Lesserii* pe care îi urmăriseră până în suburbiile din Caldwell ar fi putut avea parte de o plimbare dată peste cap de legile fizicii, dar asta nu însemna că nu mai aveau nici o șansă. Strigoii ăia ticăloși erau rezistenți.

În timp ce Escalade-ul se opri brusc, Phury deschise portiera în timp ce se îndrepta pentru a-și lua Beretta. Nu se știa câți *lesseri* se aflau în mașină sau ce fel de muniție aveau. Dușmanii rasei vampirilor se deplasau în haite și erau întotdeauna înarmați... Sfinte Sisoe! Trei dintre vânătorii cu părul alb coborâra, iar doar șoferul părea șubred.

Șansele de rahat nu-l încetiniră pe Z. Maniac sinucigaș cum era, se îndreptă direct spre triunghiul de strigoii cu nimic altceva decât un pumnal negru în mână.

Phury străbătu drumul în fugă, auzindu-l pe Vishous tropăind în urma lui. Doar că nu era nevoie de ei.

În timp ce rafale tăcute se învâртеau în aer, mirosul dulce de pin amestecându-se cu scurgerile de benzină de la mașina distrusă, Z îi doborî pe toți cei trei *lesseri* doar cu pumnalul. Le tăie tendoanele din spatele genunchilor ca să nu poată fugi, le frânse brațele ca să nu mai poată riposta și îi târi peste drum până când fură aliniați ca niște păpuși macabre.

Dură cel mult patru minute și jumătate, inclusiv pentru a le scoate actele de identitate. Apoi Zsadist făcu o pauză pentru a-și trage sufletul. În timp ce se uita la sângele negru ce se împrăstia pe zăpada albă, aburii se ridicau de pe umerii lui ca o ceață stranie și ușoară, provocată de vântul rece.

Phury puse Beretta în tocul de la șold și simți că i se face greață, de parcă ar fi mâncat șase cutii de bacon. Frecându-și sternul, se uită în stânga, apoi la dreapta. Route 22 era foarte liniștit la acea oră din noapte și atât de departe de centrul orașului Caldwell. Martorii umani erau improbabili. Căprioarele nu contau.

Știa ce avea să urmeze. Știa că era mai bine să nu încerce să oprească asta.

Zsadist îngenunche deasupra unuia dintre *lesseri* cu fața lui cicatrizată și schimonosită de ură, cu buza superioară distrusă, cu colții lungi ca ai unui tigru. Cu părul lui tuns periută și cu adânciturile de sub pomeți, semăna cu doamna cu coasa; și, la fel ca moartea, se simțea bine lucrând în frig. Îmbrăcat doar cu o helancă neagră și pantaloni negri largi, era mai mult înarmat decât îmbrăcat: cu tocul caracteristic Frației Pumnalului Negru încrucișat pe piept și alte două cuțite legate de coapse. De asemenea, purta o centură de arme cu două SIG Sauer.

Asta nu însemna că le-ar fi folosit vreodată pe cele de 9 milimetri. Îi plăcea să se implice personal când ucidă. De fapt, era singura dată când se apropia vreodată de cineva.

Z îl apucă pe *lesser* de reverul jachetei de piele și smuci trunchiul vânătorului de la pământ, apropiindu-se de el.

- Unde este femeia? Când nu primi alt răspuns în afară de un răs malefic, Z îl lovi pe vânător. Lovitura răsună prin copaci ca sunetul unei crengi care se rupea în două. *Unde este femeia?*

Rânjetul batjocoritor al vânătorului stârni furia lui Z atât de tare, încât deveni propriul cerc polar. Aerul din jurul trupului său se încărcă magnetic și deveni mai rece decât noaptea. Fulgii de zăpadă nu mai cădeau în apropierea lui, ca și cum se dezintegrau prin forța furiei sale.

Phury auzi un fâșăit slab și se uită peste umăr. Vishous aprindea o țigară rulată de mână, tatuajele din jurul tâmpelui stângi și ciocul evidențiindu-se în lumina portocalie.

La sunetul altei pocnituri de pumn, V trase adânc din țigară și își îndreptă privirea de diamant spre el.

- Ești bine, Phury?

Nu, nu era. Firea sălbatică a lui Z fusese întotdeauna un subiect de morală, dar în ultima vreme devenise atât de violent, încât era greu de privit în acțiune. Iar de când Bella fusese răpită de *lesseri*, furia lui era o groapă fără fund.

Și încă nu o găsiseră. Frații nu aveau nici o pistă, nici o informație, nici un indiciu, nimic. Chiar și cu interogatoriul dur al lui Z.

Phury fusese distrus de răpire. Nu o cunoștea pe Bella de mult timp, dar era atât de draguță, o femeie cu o valoare la cel mai înalt nivel al aristocrației din cadrul rasei. Deși pentru el Bella însemna mai mult decât descendența ei. Mult mai mult. Ea învinsese jurământul lui de celibat pentru a ajunge la masculul riguros, trezind ceva profund în el. Era la fel de disperat ca Zsadist să o găsească, dar după șase săptămâni își pierduse încrederea că ea supraviețuise. *Lesserii* torturau vampiri

pentru a obține informații despre Frăție și, ca toți civilii, ea știa puține lucruri despre frați.

Cu siguranță ar fi fost ucisă până acum.

Singura lui speranță era să nu fi îndurat zile și zile de chin înainte de a fi fost ucisă și de a fi ajuns în Exitus.

- Ce ai făcut cu femeia? tună Zsadist către celălalt vânător.

Când tot ce i se răspunse fu un „Du-te dracului!”, Z își pierdu răbdarea și îl mușcă pe ticălos.

Nimeni din Frăție nu putea înțelege de ce îi păsa lui Zsadist de o femeie civilă dispărută. Era cunoscut pentru misoginismul său - la naiba, era de temut pentru asta! Nimeni nu știa de ce era Bella importantă pentru el. Și nimeni, nici măcar Phury, ca geamăn al său, nu putea prezice reacțiile masculului.

În timp ce ecourile muncii brutale a lui Z străpungeau liniștea pădurii, Phury era măcinat de întrebări, în timp ce *lesserii* rămăneau puternici și nu dădeau nici o informație.

- Nu știi cât mai pot să suport așa ceva, spuse el printr- dinți.

Zsadist era singurul lucru pe care îl avea în viața lui, în afară de misiunea Frăției de a proteja rasa împotriva *lesserilor*. În fiecare zi, Phury dormea singur, dacă dormea vreodată. Mâncarea îi oferea puțină plăcere. Femeile erau excluse din cauza celibatului său. Și în fiecare secundă îl îngrijora ce avea să facă Zsadist în continuare și cum avea să fie rănit în acest proces. Se simțea ca și cum ar fi murit din cauza a mii de tăieturi, sângerând încet. O țintă colaterală a tuturor intențiilor criminale ale geamănelui său.

V întinse o mână înmănușată și îl prinse de gât pe Phury.

- Uită-te la mine, omule!

Phury aruncă o privire și tresări. Ochiul stâng al fratelui, cel cu tatuajele din jurul lui, se dilată până când nu mai rămase decât un gol negru.

- Vishous, nu... nu... eu nu...

La naiba! Nu avea nevoie să audă nimic despre viitor acum. Nu știa cum urma să facă față faptului că lucrurile aveau doar să se înrăutățească.

- Zăpada cade încet în seara asta, spuse V, frecându-și o venă jugulară groasă cu degetul mare.

Phury clipi când îl cuprinse un calm ciudat, inima lui încetinind, ajungând la ritmul degetului mare al fratelui său.

- Ce?

- Zăpada... cade atât de încet!

- Da... da, așa e.

- Și am avut parte de multă zăpadă anul acesta, nu-i așa?

- Oh... da.

- Da... multă zăpadă. Și va ninge și mai mult. În seara asta. Măine. Luna viitoare. Anul viitor. Lucrurile vin când vin și cad unde trebuie.

- Așa este, spuse Phury cu blândețe. Nu există cale de oprire.

- Doar dacă nu ești tu pământul. Degetul se opri. Fratele meu, tu nu-mi pari a fi pământ. Nu-l oprești. Niciodată.

O serie de pocnituri și sclipiri izbucniră în timp ce Z îi înjunghie pe *lesseri* în piept, iar corpurile se dezintegrează. Apoi rămaseră doar șuieratul radiatorului sfărâmat al mașinii și răsuflarea grea a lui Z.

Ca o fantomă, se ridică din pământul înnegrit, sângele *lesserilor* mângându-i fața și antebrațele. Aura lui era o negură de violență strălucitoare care deforma peisajul din spatele lui, pădurea de dincolo de el unduindu-se și fiind de nedeslușit acolo unde îi înconjură trupul.

- Mă duc în centru, spuse el, ștergându-și lama pe coapsă, ca să caut mai mulți.

Chiar înainte ca domnul O să plece din nou la vânătoare de vampiri, deblocă încărcătorul pistolului

său Smith & Wesson de 9 milimetri și privi cu atenție interiorul feii. Arma trebuia să fie curățată, la fel ca Glockul său. Avea alte rahaturi pe care voia să le facă, dar numai un idiot își lăsa energia să scadă. La naiba, *lesserii* trebuiau să aibă armele pregătite! Frația Pumnalului Negru nu era genul de țintă cu care voiai să fii neglijent.

Traversă centrul de persuasiune, făcând un mic ocol pe lângă masa de autopsie pe care o foloseau. Acea singură încăpere nu era izolată și avea podea de pământ, dar, pentru că nu existau ferestre, nu prea intra vântul. Există un pat de campanie pe care dormea. Un duș. Fără toaletă sau bucătărie pentru că *lesserii* nu mâncau. Locul încă mirosea a scânduri proaspete, pentru că îl construiseră cu doar o lună și jumătate în urmă. Mirosea și radiatorul cu kerosen pe care îl foloseau pentru a se încălzi.

Singurul lucru finisat era raftul care se întindea de la pământ până la câpriori pe un perete lung de 12 metri. Uneltele lor erau așezate frumos și ordonat pe diferite niveluri: cuțite, șurubelnițe, clești, ciocane, fierăstraie. Dacă ceva putea smulge un țipăt din gât, ei îl aveau.

Dar locul nu era doar pentru tortură, ci era folosit și pentru depozitare. Păstrarea vampirilor de-a lungul timpului era o provocare, pentru că puteau face poof! în fața ta dacă reușeau să se calmeze și să se concentreze. Oțelul îi împiedica să dispară, dar o celulă cu grații nu i-ar fi putut feri de lumina soarelui, iar construirea unei încăperi din oțel masiv nu era practică. Ceea ce funcționa bine, însă, fusese o canalizare din metal corodat așezată vertical în pământ. Sau trei dintre ele, după caz.

Domnul O era atât de tentat să se ducă la unitățile de depozitare, însă știa că, dacă o făcea, nu ar fi reușit să se întoarcă pe teren, iar el avea norme de îndeplinit. Faptul că era secundul *lesserului* suprem îi aducea beneficii

suplimentare, cum ar fi fost faptul că avea conducerea acestui loc. Dar, dacă avea de gând să-și protejeze intimitatea, trebuia să aibă o prestație adecvată.

Ceea ce însemna să aibă grijă de armele sale, chiar și când ar fi preferat să facă alte lucruri. Dădu laoparte o trusă de prim ajutor, luă o cutie de curățare a armelor și trase un taburet până la masa de autopsie.

Singura ușă din acel loc se deschise fără să bată cineva la ușă. Domnul O aruncă o privire peste umăr, dar când văzu cine era, își forță expresia enervată de pe chip să dispară. Domnul X nu era binevenit, însă durul de la conducerea Lessening Society nu putea fi negat. Măcar din motive de autoconservare.

Stând sub un bec, *lesserul* suprem nu era un bun adversar dacă voiai să rămâi întreg. La 1,80 metri, era construit ca o mașină: pătrat și dur. Și ca toți membrii Societății care trecuseră de mult de inițiere, era palid. Pielea lui albă nu se înroșea niciodată și nici nu o ardea soarele. Avea părul de culoarea pânzei de păianjen. Ochii lui erau de un gri-deschis precum cerul înnorat și la fel de lipsiți de strălucire și goi.

Cu un pas dezinvolt, domnul X începu să se uite împrejur, fără să măsoare ordinea obiectelor, ci căutând.

- Mi s-a spus că tocmai ați primit încă unul.

Domnul O puse jos bagheta de curățat și numără armele pe care le avea pe corp. Un cuțit de aruncat la coapsa dreaptă. Glockul la baza spatelui. Și-ar fi dorit să aibă mai multe.

- L-am luat din centrul orașului acum vreo 45 de minute în afara ZeroSum. E într-una din găuri, își revine.

- Bună treabă!

- Am de gând să ies din nou. Chiar acum.

- Chiar așa? Domnul X se opri în fața rafturilor și luă un cuțit de vânatoare zimțat. Știi, am auzit ceva al naibii de alarmant.

Domnul O își ținu gura închisă și își mută mâna pe coapsă, mai aproape de mânerul cuțitului.

- N-ai de gând să mă întrebi despre ce este vorba? spuse *lesserul* suprem în timp ce se apropia de cele trei unități de depozitare din pământ. Poate pentru că deja știi secretul.

Domnul O își luă cuțitul în mână, în timp ce domnul X zăbovea asupra plăcilor metalice cu ochiuri de plasă care acopereau partea superioară a țevilor de canalizare. Nu-i păsa de primii doi captivi. Doar al treilea era treaba lui.

- Nu sunt locuri libere, domnule O? Vârful cizmei de luptă a domnului X împinse una dintre frânghiile de susținere care dispăreau în jos, în fiecare dintre găuri. M-am gândit că ai omorât doi după ce nu au avut nimic de spus care să merite.

- Am făcut-o.

- Deci, cu civilul pe care l-ai prins în seara asta, ar trebui să fie un tub gol. În schimb, este plin.

- Am mai prins unul.

- Când?

- Noaptea trecută.

- Minți.

Domnul X scoase cu piciorul capacul de plasă al celei de-a treia unități.

Primul impuls al lui O fu să se ridice în picioare, să facă doi pași de alergare și să-și înfigă cuțitul în gâtul domnului X. Dar nu avea să ajungă atât de departe. *Lesserul* suprem avea un truc ingenios de a-și îngheța subordonații pe loc. Tot ce trebuia să facă era să se uite la tine. Așa că O rămase pe loc, tremurând din cauza efortului de a-și ține fundul pe scaun.

Domnul X scoase o lanternă din buzunar, o aprinse și înclină lumina fasciculului în gaură. Când ieși un scârțâit înăbușit, ochii lui se deschiseră larg.

- Doamne, Dumnezeule, chiar este o femelă! De ce naiba nu mi s-a spus?

Domnul O se ridică încet în picioare, lăsând cuțitul să atârne lângă coapsă, în faldurile pantalonilor săi cargo. Strânsoarea lui pe mâner era fermă, sigură.

- E nouă, spuse el.

- Eu nu am auzit asta.

Cu pași repezi, domnul X se duse la baie și trase perdea de plastic a dușului. Cu o înjurătură, lovi cu piciorul sticlele de șampon pentru fete și ulei de bebeluș care erau aliniat în colț. Apoi mărșăluia până la dulapul de aprovizionare cu muniție și scoase cutia de gheață care era ascunsă în spatele ei. O răsturnă, astfel încât mâncarea dinăuntru căzu pe podea. Cum *lesserii* nu mestecau și nu înghițeau, o dovadă mai clară nici că se putea.

Fața palidă a domnului X era furioasă.

- Ai ținut un *animal de companie*, nu-i așa?

Domnul O se gândea la motivele sale plauzibile, în timp ce măsura distanța dintre ei.

- Este valoroasă. O folosesc în interogatoriile mele.

- Cum?

- Masculilor din această specie nu le place să vadă o femelă rănită. Ea este un stimulent.

Domnul O miji ochii.

- De ce nu mi-ai spus despre ea?

- Acesta este centrul meu. Mi l-ai dat ca să-l conduc cum vreau eu. Și când avea să-l găsească pe nenorocitul care îl turnase, urma să-l jupoaie de viu. Eu am grijă de afaceri aici, iar tu știi asta. Nu ar trebui să conteze pentru tine cum îmi fac treaba.

- Ar fi trebuit să mi se spună. Brusc, domnul X rămase nemișcat. Te gândești să faci ceva cu cuțitul ăla din mână, fiule?

„Da, tată, de fapt, chiar mă gândesc.“

- Eu sunt sau nu șeful aici?

În timp ce domnul X își mută greutatea pe vârful picioarelor, O se pregăti pentru o coliziune.

Numai că îi sună telefonul mobil. Primul apel fu strident în aerul tensionat, ca un țipăt. Al doilea păru mai puțin o intruziune. Al treilea nu avea importanță.

În timp ce confruntarea lor scăpa de sub control, O își dădu seama că nu gândea clar. Era un tip mare și un luptător al naibii de bun, dar nu se putea compara cu trucurile domnului X. Și dacă se rănea sau era ucis, cine urma să aibă grijă de soția lui?

- Răspunde! porunci domnul X. Și pune-l pe difuzor!

Vestea venea de la un alt *lesser* suprem. Trei *lesseri* fuseseră eliminați pe marginea drumului, la doar trei kilometri distanță. Mașina lor fusese găsită înfășurată în jurul unui trunchi de copac, iar petele de incinerare ale dezintegrărilor lor arsese răpadă.

Ticăloșii! Frăția Pumnalului Negru. *Din nou.*

În timp ce O încheia apelul, domnul X spuse:

- Uite ce e, vrei să te cerți cu mine sau vrei să mergi la muncă? Una din variante te va ucide pe loc, fără îndoială. Este alegerea ta.

- Eu sunt șeful aici!

- Atât timp cât îmi aduci ce am nevoie.

- Am adus o mulțime de civili aici.

- Dar nu spun prea multe.

Domnul O se duse și glisă capacul de plasă la loc pe a treia gaură, asigurându-se că îl vedea pe domnul X tot timpul. Apoi își puse bocancul peste capac și-l privi în ochi pe *lesserul* suprem.

- Nu am ce face dacă Frăția se ascunde chiar și de cei din propria specie.

- Poate că doar trebuie să te concentrezi puțin mai mult.

„Să nu-i spui să se ducă dracului“, se gândi O. „Eșuează la acest test de voință, și femela va deveni mâncare pentru câini.“

În timp ce O încerca să își stăpânească temperamentul, domnul X zâmbi.

- Reținerea ta ar fi de admirat dacă nu ar fi fost singurul răspuns adecvat. Acum, în legătură cu seara asta... Frații se vor duce după borcanele acelor vânători pe care i-au eliminat. Du-te cât mai repede la casa domnului H și ia-le pe ale lui. Voi desemna pe cineva la casa lui A, iar eu mă voi ocupa de D. Domnul X se opri în fața ușii. În legătură cu femeia aceea... Dacă o folosești ca unealtă, e în regulă. Dar dacă o păstrezi pentru orice alt motiv, avem o problemă. Dacă te înmoi, i te dau lui Omega bucată cu bucată.

Domnul O nici măcar nu tresări. Trăise odată torturile lui Omega și se gândea că o putea face din nou. Pentru femeia lui, ar fi trecut prin orice.

- Acum ce-mi spui? îl întrebă *lesserul* suprem.

- Da, sensei.

În timp ce O aștepta ca mașina domnului X să plece, inima îi zbârnâia ca o bormașină. Voia să-și scoată femeia afară și să o simtă lipită de el, numai că atunci nu ar mai fi plecat niciodată. Ca să se calmeze, își curăță repede S&W și se înarmă. Nu-l ajută prea mult, dar cel puțin mâinile lui încetară să mai tremure până când termină.

În drum spre ușă, luă cheile de la camionetă și porni detectorul de mișcare de deasupra celei de-a treia găuri. Acel accesoriu tehnologic era o adevărată salvare. Dacă laserul cu infraroșu era stricat, ar fi funcționat un sistem de tunuri triunghiulare, iar oricine ar fi fost curios ar fi avut parte de o problemă serioasă.

Domnul O ezită înainte de a pleca. Dumnezeu, voia să o strângă în brațe! Gândul că-și pierdea femeia, chiar și ipotetic, îl inebunea. Acea femeie vampir... ea era motivul pentru care trăia acum. Nu Lessening Society. Nu crima.

- Ies, nevastă, așa că fii cuminte! Așteaptă! Mă voi întoarce curând și apoi te voi spăla. Când nu primi nici un răspuns, întrebă: Nevastă? Domnul O înghiți în mod compulsiv. Chiar dacă își spunea că trebuia să fie bărbat,